

PROOEMIUM.

1. Ἐτυμολογία. PROGYMNASMA origine Græcum est, à *πρὸς* & *γυμνάζομαι* (*nudus me*) exerceo: ut adeo vi compositionis denotet præexercitationem.

2. Ὀμωνυμία. 1. προγυμνασία seu προγυμνάσματα dicebantur olim præparationes antea factæ, quam in certamen Olympicum descenderent athletæ. Sic *Varinus in Lexico*, προγυμνάζοντο, inquit, πρὸν ἡμῖρας τετακοντα *conf. Pausan. Eliac. poster. lib. 4. qui decem menses ponit.*

2. accipimus de præparationibus futuri oratoris cultoris.

3. DEFINITIO

{ GENERALIOR. προγυμνασμά ἐστιν ἀσκήσις μετρίων πρὸς μετρίων ἐπιρρώσειν πραγμάτων. Progymnasma est exercitatio, præparans usu mediocrium ad robustiores exercitationes majorum.

{ SPECIALIOR. Progymnasmata sunt futurorum oratorum præparationes, ut ante, quam ad integrarum orationū compositionem & declamationem accedunt, in partibus illarum minutioribus bene tractandis & exornandis exerceantur, atque ita a minoribus ad majora progressi ad absolutam & completam orationem habendam paulatim fiant idonei.

4. Divisio, quæ versibus illis mnemonicis continetur:

Fabula, Narratum, Chria & Sententia, Futat, Confirmat, Locus & Κοινός, Laus, Crimina, Confert, Fictio, Descriptum, Thesis, & Inductio legum.

5. AVTORES. Aphthonius Sophista, teste Svida, ex scriptis Rhetoricis Hermogenis concinnasse traditur. Alias innotuerunt etiam Theonis Sophistæ Progymnasmata, & Prisciani Præexercitamenta.

Circa Progymnasmata in genere VI. not.